

Helen Garner,
'Misafir Odası'nda
kanser, dostluk,
ölüm düşüncesi ve
misafirlik üzerinden
kâh gergin kâh
duygusal ve
sorgulamaların
bulunduğu
bir anlatıyla
karşılaştırıyor okuru

DOSTLUĞU SINAYAN HASTALIK

Deniz YILMAZ

"Çocuklar İçin Bach" başlıklı kitabıyla tanıdığımız Helen Garner, 1990'larda çeşitli suçlardan yargılanan kişilerin davalarına katılıp orada elde ettiği deneyimleri kâğıda dökmüş bir yazar. Bunun yanı sıra romanları, senaryoları, öyküleri, deneme ve günlükleriyle adından söz ettiren Garner'in yazarlığında duyarlılık öne çıkıyor. Garner, bu duyarlılığı, Türkçeye yeni çevrilen "Misafir Odası" isimli romanında fazlasıyla hissettiriyor okura.

Arkadaşlığın hatırına

Romanın adındaki, daha doğrusu Türkçeye aktarılan başlığındaki "misafir" ifadesi, metnin ruhunu tam olarak yansıtıyor. Garner'in anlattığı hikâyedeki misafirlik ve misafirin ağırlandığı oda, bir olay hâline geliyor.

Romanın iki başkarakterinden biri olan Helen, Melbourne'da yaşayan bir yazar. Sydney'deki arkadaşı ve bir diğer başkarakter Nicola, onu arayıp ziyarete geleceğini söylüyor. Nicola'nın ziyareti keyfi değil; kansere yakalanmış ve klasik tedavilerin dışında alternatif yöntemleri denemek üzere Melbourne'a geliyor. Helen, arkadaşı için hazırlık yaparken

BİR CÜMLE

"Ya uzun,
zarif ayak
parmaklarından
biri kilime
takılırsa?
Ya düşerse? Terlik
denen şöyle işi
olmazdı, tıpkı
bavul, sutyen,
deodoran,
ütü gibi"

ince eleyip sık dokuyarak rahat ettirmeye çalıştığı Nicola'nın hasta bakıcılığına soyunuyor; sadece evini değil yaşamını da açıyor.

Garner, hastalık-tedavi ve dostluk-kayı kavramları

üzerinden duyguları sömüren değil, bunları edebî anlamda çözümleyen bir metin kaleme almış. Böylece hastalığı, tedaviyi ve arkadaşlığı analiz ediyor. Helen'in Nicola'ya oda hazırlaması,

onu sıradan bir misafir olarak görmemesi de bu analizi pekiştiriyor. Hatta yatağın yönünü ayarlaması, yastık seçimi, odayı defalarca düzenlemesi, Helen'in ne kadar titizlendiğini ve zor günlerinde dostuna nasıl değer verdiğini gösteriyor.

Garner, yalnızca hazırlıklardan ve Nicola'nın hastalığından bahsetmiyor; Helen'in yazarlığı ve bunu yeni düzende nasıl sürdüreceği de önem kazanıyor.

Sınanan bir dostluk

Garner, Nicola'nın gelmesiyle Helen'in yaşamının nasıl değiştiğini, daha doğrusu hafızasından neleri çağırıldığını da anlatıyor. Helen dikkatle gözlemledikçe Nicola'nın aldığı tedaviyle deyim yerindeyse tuhaflaşmış gerçeklerden koptuğunun ayırıcına varıyor. Nicola'nın zaman geçtikçe açığa çıkan anlamsız öfkeleri ise ikilinin dostluğunun sınıandığı bir deneyime dönüşüyor.

Helen, Nicola'yla yaşarken bir yandan arkadaşıyla geçmişe dönüyor, diğer yandan ölümü düşünüyor; evine ölümün girdiğini hissediyor. Garner, "Misafir Odası"nda kanser, dostluk, ölüm düşüncesi ve misafirlik üzerinden bir anlatıyla karşılaştırıyor okuru.

Misafir Odası
Helen Garner
Çeviri: Roza Hakmen
Yapı Kredi Yayınları
108 sayfa